

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 113/12
V Lucemburku dne 6. září 2012

Rozsudek ve věci C-190/11
Daniela Mühlleitner v. Ahmad Yusufi, Wadat Yusufi

Spotřebitel může podat proti zahraničnímu obchodníkovi žalobu u vnitrostátních soudů i tehdy, když sporná smlouva nebyla uzavřena na dálku

Skutečnost, že spotřebitel vycestoval za účelem podepsání smlouvy do členského státu obchodníka, nevylučuje příslušnost soudů členského státu spotřebitele.

Unijní právo¹ usiluje o ochranu spotřebitele coby slabší smluvní strany tak, že spotřebiteli usnadňuje v přeshraničních sporech přístup ke spravedlnosti mimo jiné geografickou blízkostí příslušného soudu. Spotřebitel tak může u svých vnitrostátních soudů podat žalobu proti obchodníkovi, s kterým uzavřel smlouvu, a to i tehdy, když má tento obchodník sídlo v jiném členském státě, jsou-li splněny dvě podmínky: zaprvé musí obchodník provozovat profesionální nebo podnikatelskou činnost v členském státě, kde má spotřebitel své bydliště, nebo takovou činnost jakýmkoli způsobem (například prostřednictvím internetu) na tento členský stát² zaměřovat a zadruhé musí smlouva, o které se vede spor, spadat do rozsahu této činnosti.

Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko) se Soudního dvora táže, zda je možnost podat žalobu u vnitrostátních soudů podmíněna i tím, že smlouva mezi spotřebitelem a podnikatelem byla uzavřena na dálku.

Nejvyšší soud projednává v posledním stupni spor, který před rakouskými soudy zahájila D. Mühlleitner s bydlištěm v Rakousku svou žalobou proti obchodu Autohaus Yusufi, specializovanému na prodej motorových vozidel, se sídlem v Hamburku (Německo). Touto žalobou se D. Mühlleitner domáhala zrušení kupní smlouvy na automobil, který zakoupila od Autohaus Yusufi pro své soukromé potřeby. Daniela Mühlleitner narazila na nabídku obchodu Autohaus Yusufi při internetovém vyhledávání. Za účelem podepsání smlouvy a převzetí automobilu ovšem vycestovala do Hamburku. Po návratu do Rakouska zjistila, že automobil má podstatné závady. Vzhledem k tomu, že A. Yusufi a W. Yusufi odmítli automobil opravit, podala proti nim D. Mühlleitner žalobu k rakouským soudům, jejichž mezinárodní příslušnost žalovaní zpochybňují. Nejvyšší soud má ovšem za to, že jejich podnikatelská činnost byla zaměřena³ na Rakousko, jelikož jejich webové stránky byly z tohoto státu přístupné a smluvní strany byly v kontaktu na dálku (prostřednictvím telefonu a elektronické pošty). Tento soud se nicméně táže, zda pro příslušnost rakouských soudů není nutné, aby smlouva byla uzavřena na dálku.

Dnešním rozsudkem odpovídá Soudní dvůr tak, že možnost spotřebitele podat u soudů svého členského státu žalobu proti obchodníkovi se sídlem v jiném členském státě nevyžaduje, aby smlouva byla uzavřena na dálku.

Ačkoli až do roku 2002⁴ musel spotřebitel podle evropské právní úpravy učinit nezbytné právní úkony směřující k uzavření smlouvy v členském státě, ve kterém měl bydliště⁵, současná právní

¹ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42; tzv. „nařízení Brusel I“).

² Nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu.

³ K této podmínce viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. prosince 2010, Pammer a Hotel Alpenhof ([C-585/08](#) a [C-144/09](#)), a také tiskovou zprávu č. [118/10](#).

⁴ Nařízení č. 44/2001, citované v poznámce pod čarou 1, vstoupilo v platnost dne 1. března 2002.

úprava⁶ již takovou podmínku nestanoví. Úmyslem unijního zákonodárce při této změně bylo zajistit spotřebiteli lepší ochranu.

Zásadní podmínkou, na kterou se váže použití tohoto pravidla, je podmínka související se zaměřením profesionální nebo podnikatelské činnosti na stát, v němž má spotřebitel bydliště. V této souvislosti platí, že navázání kontaktu na dálku i rezervování zboží nebo služby na dálku, nebo tím spíše i uzavření spotřebitelské smlouvy na dálku, ukazují na spojitost smlouvy s takovou činností.

V důsledku toho platí, že pokud i) obchodník se sídlem v jiném členském státě provozuje profesionální nebo podnikatelskou činnost v členském státě, kde má spotřebitel své bydliště, nebo takovou činnost na tento členský stát⁷ jakýmkoli způsobem zaměřuje a pokud zároveň ii) sporná smlouva spadá do rozsahu této činnosti, může spotřebitel podat žalobu proti tomuto obchodníkovi u soudů svého členského státu i tehdy, když sporná smlouva nebyla uzavřena na dálku, neboť byla podepsána v členském státě obchodníka.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

⁵ Viz Bruselskou úmluvu ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 1972, L 299, s. 32), ve znění následných úmluv o přistoupení nových členských států k této úmluvě.

⁶ Viz poznámku pod čarou č. 1.

⁷ Nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu.